

# הגוזל עצים פרק תשיעי

## בבא קמא

### צו

עין משפט  
נר מצוה

פסוק - מלשם לבעוליו שכרו : **שלא בשעת מלאכה** - בשעה (שאינו רגיל) לעשות מלאכה או שאין עשיו לבעוליו מלאכה לעשות דזה נהנה וזה און חסד הוא ופטור : כדשם ליה כו' פסד בחצר חצירו - ומקמינה לה בפ"ב (דף כ"א), בחצר דלא קיימא לאגרא :

**ביתא מיטבא יתיב** - זה הדבר בחוכה תורה אור

ההגדה לבית זה שהוא מושב דבוריו :

**ימיב** - אין חרב לפי שהדבר בחוכה ט"ס ומשפ"ן סדקיה תמיד : **ושאם**

**יובט שער** - שד הוא ושמו שא"ה מחכה שערים וכו' בית שאין אדם

דך - פתוחה : **דלא נפתרי** - שלא ילמד דרכי הבעלה : **פתחה** - אם

נפתרה או שתקלה ודמי פתחה יתירין על שכרה טוטל דמי פתחה :

**עביד לאגרא** - מסתמא כי נחית לה אדעתא לאגרא - נחית הלך לאו

בחורה גזן דייניק ליה ועתן שכרה על כרחו א"ס רבין הן על דמי פתחה :

הא דלא עביד לאגרא - לא יתיב ליה אלא פתחה : **נחית** - לא אדעתא

**באגרא** - רצה שכרה טוטל וחס פתחה יב על שכרה טוטל דמי

פתחה דהא ע"כ שקלה וגזל הוא : **נחית** - לא אדעתא דגולתא - אפי'

שכרה גזל פתחה לא יב אלא פתחה דכל הגולגין משלמן כשעה

הגולה : **פסלו מלכות** - המלך לזה שלא יא לא במדינה זו ולא במדינה

אחרת : **סיינו נסדק** - דכיון דלא אדעתא לגמרי, הוה נסדק הוה ומשלים

בשעת הגולה : **אלא סיני דמי נפסל** - דקתני מתניתין הרי שקל לפניך

כגון שפסלתו מדינה זו בני מדינה פסלתו מעלמן : **ויולא במדינה אחרת** -

שיכול לומר לו "קך והולאו ס"ס" : **מרוסא לא מינכר סיווקא** - לא נשהתה

מרוסיה משחר חטים : **כבא מינכרא פויקפ** - שאין לורב זו דומה ללורה

של כל היולאים עכשו ובשגולה הימנו היו כל עורות המדינות שוות לה :

**המלוה את חבירו** - שום פרגמטיו :

**על המטבע** - שקלן לו מעות :

טותן

**ואבשית אימא** - הא והא דעביד לאגרא הא דנחית ליה אדעתא דאגרא והא

דנחית ליה אדעתא דגולתא : **גזל מטבע ונסדק** - וכו' : **אמר רב הונא**

**נסדק** - נסדק ממש **פסל** - פסלתו מלכות ורב יהודה אמר פסלתו מלכות

**נמי היינו נסדק** - אלא הי' **פסל** - שפסלתו מדינה זו ויוצאה במדינה אחרת

**אל רב חסדא לרב הונא** - לדידך דאמרת נפסק פסלתו מלכות הרי פירות

והרכיבו יין והחמיין דכי פסלתו מלכות דמי וקתני משלם בשעת הגזילה

**אל רב הונא** - גשנתה מעמו ודיחו הא לא נשתנה א"ל \* **רבא לרב הונא** - לדידך

דאמרת פסלתו מלכות נמי היינו נסדק הרי תרומה ונסמאת דכי פסלתו מלכות

דמי וקתני אמר לו הרי שקל לפניך ? **אל רב הונא** - מינכר היידיקה **תבא מינכר**

היידיקה / איתמר **תמלוה את חבירו על המטבע** - ונפסלה **המטבע** - רב אמר

**המלוה** - את חבירו על המטבע - ופ"ה הלוח לחבירו שום פרקמטיא על המטבע שקלבו

דחא קבל עליו לתת מטבע ודוקא הלוח פרקמטיא אבל הלוח מעות מה שהלוח משלם לו ט"ל

נראה דאם הלוח מעות נמי וקלבו לו שישלם לו מעות דמשלם מטבע היולא בחוזה שעה דמעות שנפסלו

לאו מטבע נינהו ולא נקט בקונטרס ולפירושו פרקמטיא אלא משום דכשמלוה אדם מעותיו אין רגילין להזכיר דבר אבל כשמוכר פרקמטיא אפי' אמר סתם קך

וכך מעות חתן לריך לשלם לו מטבע היולא וקשה לפירושו דה"ל למימר הימור לחבירו על המטבע או ה"ל למינקט יקוף וכו' כיון דמעות פרקמטיא זוקף

עליו במלוה אין סבירא כלל לחלק בין הלוח מעות ילפרקמטיא שמכר במעות ונכח לפי דין חילוק בין מכר לו פרקמטיא בין הלוח מעות ומיירי כשהתנה עמו ע"מ שישלם לו מעות וכיון שפירש לו קך סתמא דמילתא לך פירש שאם יפסל יתן לו מטבע

**רב דניאל בר רב עבדא** - במקרקעי דמי והאמר

**\*רב דניאל בר רב קמינא אמר רב** - התוקף - בעבדו של חבירו ועשה בו מלאכה פטור

ואי ס"ד עבדא במקרקעי דמי אמאי פטור ברשותא דמריה הא : **הבא במאי עסקינן**

**בשלא בשעת מלאכה כי הא** - בשלא היה רבי אבא למרי בר מר : **כעני מיניה מרב הונא** -

**הדר בחצר חבירו שלא מדעתו צריך להעלות** \* **דו שבר** - או אין צריך להעלות לו שבר - ישלחו

ליה אינו צריך להעלות לו שבר : **הבי השתא** - בשלמא דתם בין למד - ביחא מיחבא יתיב

ניחא ליה : **בין למד** - ושאיה וכת שער ניהא ליה אלא הכא מי ניהא ליה דנבחושי עבדיה

**אמר רב הונא** - ניהא ליה דלא ליסתרי עבדיה : **בי רב יוסף** - בר חמא הוה חקיף עבדי דאנשי

דמסיק בהו זווי ועבדי בהו מלאכה א"ל \* **רבה בריה מ"ש** - עבדי מר הכי א"ל דאמר רב נחמן

**עבדא נהום כריסיה לא שוי** - א"ל ליה אימא דאמר רב נחמן כגון דארו עבדיה דמריה בי

כובי, בולחו עבדי מעבד עבדי א"ל **אנא רבי דניאל** - סבירא לי דאמר רב דניאל בר רב

קמינא אמר רב התוקף בעבדו של חבירו ועשה בו מלאכה פטור אלאמא ניהא ליה דלא

ליסתרי עבדיה, א"ל ליה מיילי היכא דלא מסיק בהו זווי, מ"כ כיון דמסיק בהו זווי מיהו

כרביית דאמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן א"ף על פי שאמרו הדר בחצר חבירו

שלא מדעתו איצ להעלות לו שבר, ה"ל ודר בחצר חבירו צריך להעלות לו שבר א"ל

הדרי בי : **איתמר התוקף ספינתו של חבירו ועשה בה מלאכה** - אמר רב רצה שכרה נוסל

רצה פחתה נוסל **ושמואל** - אמר אינו נוסל אלא פחתה, אמר רב פפא לא פליגי ה"ל

דעבידא לאגרא הא דלא עבידא לאגרא הדרי בי : **איתמר התוקף ספינתו של חבירו**

ועשה בה מלאכה אמר רב רצה שכרה נוסל רצה פחתה נוסל **ושמואל** - אמר אינו נוסל

אלא פחתה, אמר רב פפא לא פליגי ה"ל דעבידא לאגרא הא דלא עבידא לאגרא

הא דנחית ליה אדעתא דאגרא והא דנחית ליה אדעתא דגולתא : **אמר רב הונא**

**נסדק** - נסדק ממש **פסל** - פסלתו מלכות ורב יהודה אמר פסלתו מלכות

**נמי היינו נסדק** - אלא הי' **פסל** - שפסלתו מדינה זו ויוצאה במדינה אחרת

**אל רב חסדא לרב הונא** - לדידך דאמרת נפסק פסלתו מלכות הרי פירות

והרכיבו יין והחמיין דכי פסלתו מלכות דמי וקתני משלם בשעת הגזילה

**אל רב הונא** - גשנתה מעמו ודיחו הא לא נשתנה א"ל \* **רבא לרב הונא** - לדידך

דאמרת פסלתו מלכות נמי היינו נסדק הרי תרומה ונסמאת דכי פסלתו מלכות

דמי וקתני אמר לו הרי שקל לפניך ? **אל רב הונא** - מינכר היידיקה **תבא מינכר**

היידיקה / איתמר **תמלוה את חבירו על המטבע** - ונפסלה **המטבע** - רב אמר

**המלוה** - את חבירו על המטבע - ופ"ה הלוח לחבירו שום פרקמטיא על המטבע שקלבו

דחא קבל עליו לתת מטבע ודוקא הלוח פרקמטיא אבל הלוח מעות מה שהלוח משלם לו ט"ל

נראה דאם הלוח מעות נמי וקלבו לו שישלם לו מעות דמשלם מטבע היולא בחוזה שעה דמעות שנפסלו

לאו מטבע נינהו ולא נקט בקונטרס ולפירושו פרקמטיא אלא משום דכשמלוה אדם מעותיו אין רגילין להזכיר דבר אבל כשמוכר פרקמטיא אפי' אמר סתם קך

וכך מעות חתן לריך לשלם לו מטבע היולא וקשה לפירושו דה"ל למימר הימור לחבירו על המטבע או ה"ל למינקט יקוף וכו' כיון דמעות פרקמטיא זוקף

עליו במלוה אין סבירא כלל לחלק בין הלוח מעות ילפרקמטיא שמכר במעות ונכח לפי דין חילוק בין מכר לו פרקמטיא בין הלוח מעות ומיירי כשהתנה עמו ע"מ שישלם לו מעות וכיון שפירש לו קך סתמא דמילתא לך פירש שאם יפסל יתן לו מטבע

היולא דלוחו שנפסל אין שמו מטבע ושמואל סבר דכיון שיואל במימן שם מטבע עליו ועוד **ה"ל** - כגון שהלוח סאה חסין ואמר לו או תחזור לי סאה או קך וכך מעות ואילו במעות לחזוריה קבץ היה משלם לו מטבע שנפסל אבל הכא שלא זקף עליו במלוה

גמורה שיכול לפרוש לו חסין אם ירצה נותן לו מטבע היולא בחוזה שעה ולכל הפירושים אם הלוח מעות סתם מעות שהלוח לו יפרע

**ומי** - אמר רב עבדא במקרקעי דמי והאמר רב דניאל בר רב קמינא כו' - ואם היה במקרקעי דמי אפי' נחת ליה בחורה גולתו לא נפק מרשותיה דמריה דהוי כקרקע דלחין גולתו ומשלים אגרא היכא דקאי לאגרא כמו ספינה דלקמן היכא דלא נחת ליה בחורה גולתו : **ה"ל ודר**

בחצירו - כולה סוגיא דהכא כלישנא קמא דלחיו נשך (כ"מ דף סד : ושם)

וע"ה היך הלוח מותר לעשות שום טובה למלוה אפי' דברים שהיה עושה לו בלא הלואה ואפילו דברים שאין

דומיא דלחור דלא קיימא לאגרא וכו' דברים שאין דלוח גולתו להשאל חסור כגון להשאל סוסו שיהא חסור אפי'

הוא כ"כ **תובט** - שבלחו הכי היה משאילו וכו' יתיר מדלי יס לזיחד ללוה שלא יעשה למלוה שום הגאה

וי"ל דדוקא מיילי דפרהסיא ואוואשא טובא כגון דלור בחצירו ולתקוף בעבדו אבל להשאל לו כליו או אפי'

וסוסו כיון דבלחו הכי משאילו מותר ודיקא נמי דנקט במתני' חצירו ולא נקט לא יסכרי לו כליו ולא בחמהו

בפתחו ועוד שמואל י"ל דלא היכא דקודם הלואה היו אוהבים זו את זו

שהיו משאילין הלא זה לזה אם היו לריכין מותר להשאל חף לאחר

הלואה ומתני' דלחיו נשך (ס"ס) בסתם בני אדם שאין רגילות שיהא

עושה לזה למלוה אוסיה הגאה בלא הלואה דומיא דהקדמת שלום שאין

חסור אלא בזאתו שלא היה רגיל להקדים לו מקודם לכן ומיחו אפילו

דבר שהיה משאילו בלאו הכי כגון חצר דלא קיימא לאגרא אם נכנס

שלא מדעת חבירו חייב אפי' שאם לא הלוח לו לא היה חייב לתת לו

שכר כדמשמע הכא ולפי זה ההיא דלחיו נשך (ס"ס) איירי דוקא בחצר

דקיימא לאגרא דהסא איירי מדעתו כדקאמר לא יסכור היינו בפתחו אבל

בלא קיימא לאגרא היה מותר כיון דברשותו נכנס וגם בלא הלואה היה

הסא לו דלור בנסא והאי דקאמר הסא עלה דמילתא דהכא מורי קמ"ל

הנינא ומשני מורה דתימא ה"מ חצר דקיימא לאגרא כו' קמ"ל לא בני

למימר קמ"ל דמתניתין איירי אפילו בדלא קיימא לאגרא דמתניתין ודאי

לא מיירי אלא דוקא בדקיימא לאגרא כיון דמיירי מדעתו אלא ה"פ קמ"ל

דאפ"ל לא קיימא לאגרא חסור היכא דלא היו מדעתו ופירושו זה דוקא דהפסד

משמע דלמתניתין קאי וקמ"ל דמתני' איירי אפי' בדלא קיימא לאגרא

אפי' דאיירי דלחיו נשךסא מדעתו :

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

נחמן

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

[כ"מ ס"ד]

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו

מ"ו ד' ה"מ פ"ו מ"ו מ"ו